

udenrigsministeren at drøfte principperne for Danmarks bistandspolitik.

Forslagets ordlyd er optrykt det anførte sted i årbogen, hvortil der ligeledes henvises angående baggrunden for forslaget.

Ved 1. behandling kunne minister Hans Sølvhøj i alt væsentligt henholde sig til de bemærkninger, udenrigsministeren ved behandlingen i 1. samling knyttede til forslaget. Regeringen var således velvilligt indstillet over for forslaget, og ministeren tog alene et vist forbehold med hensyn til de personalespørgsmål, der kunne opstå, hvis udvalget stillede krav om materiale, som ellers ikke udarbejdedes af sekretariatet.

Niels Matthiasen (S) var ligeledes positivt indstillet over for forslaget. Han fandt det rigtigst at henvise sagen til behandling i udvalget for forretningsordenen, da det drejede sig om en principbeslutning om, hvilke stående udvalg der skulle være i folketinget.

Per Møller (V) fremhævede som ordfører for forslagsstillerne, at en af udvalgets opgaver ville blive at klargøre hele u-landsproblemet for offentligheden. Som grundlag for en offentlig debat kunne der eventuelt fremlægges en beretning en gang om året fra dette udvalg.

Også Lembourn (KF) betonedede, at det vigtigste var at fremskaffe reelle oplysninger til hele folketinget, som kunne danne grundlag for en debat i offentligheden. Hvis det foreslåede udvalg kunne bidrage hertil — til at skabe en folkesag — ville han tilsiige en velvillig behandling af forslaget.

Poul Dam (SF) fremhævede, at man allerede havde organer til at varetage bistanden til udviklingslandene, det havde ikke skortet på initiativ, derimod havde man manglet penge. Oplysningspligten over for befolkningen måtte først og fremmest påhvile folketingets medlemmer, og det foreslåede udvalg kunne han egentlig ikke se nogen særlig mening med. Han gik stærkt ind for en forøgelse af u-landshjælpen og stillede følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget opfordrer udenrigsministeren til

at udarbejde en plan for Danmarks bistand til udviklingslandene i de kommende år ud fra den målsætning, at bistanden snarest skal nå op på 1 pct. af nationalproduktet, og til

at give folketinget en redegørelse herfor inden udgangen af indeværende samling,

fortsætter tinget behandlingen af den foreliggende sag.“

Else-Merete Ross (RV) understregede — som ved behandlingen i 1. samling — at oplysning om bistand og drøftelse af principperne for denne ikke alene skulle kunne finde sted i et udvalg som det